

Projekt uchwały Nr 373/1/17

Data rej. 10.04.17

Data skier. do Komisji 10.04.17

Spodziewany termin sesji 25.04.17

Uchwała Nr 1/17
Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego
z dnia 2017 r.

w sprawie skargi Pana na Wicemarszałka Województwa
Zachodniopomorskiego

Na podstawie art. 229 pkt 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 23).

Sejmik Województwa Zachodniopomorskiego uchwala, co następuje:

§ 1

Skargę Pana na Marszałka Województwa Zachodniopomorskiego uznaje się za bezzasadną.

§ 2

Uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o treści art. 239 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 23), stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Zachodniopomorskiego.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Sejmiku
Województwa Zachodniopomorskiego

Teresa Kalina

uzgodniona z uwzględnieniem
terminu
S. Kalina
Stanisław Kalina

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 10.02.2017 r. Skarżący wniósł skargę na Wicemarszałka Województwa Zachodniopomorskiego, w której zarzucił brak odpowiedzi na pytania sformułowane w jego piśmie z dnia 30.12.2016 r.

Komisja Rewizyjna zajmowała się skargą na posiedzeniu w dniu 20.03.2017 r. Po wysłuchaniu wyjaśnień Dyrektora Wydziału Organizacji i Rozwoju Zasobów Ludzkich Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego Komisja Rewizyjna ustaliła co następuje:

W dniu 14 lipca 2016 r. do Kancelarii Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego wpłynęło pismo z dnia 9 lipca 2016 r. Skarżącego. Treścią pisma było pytanie, czy działka, której autor pisma jest właścicielem - lub jakaś część tej działki zostały – w drodze uchwały Nr XXVI/362/13 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 25 czerwca 2013 r. w sprawie podziału Województwa Zachodniopomorskiego na obwody łowieckie (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 2013 r., poz. 2754 ze zm.) – zostały wyłączone z obwodu łowieckiego nr 135.

Wydział Rolnictwa i Rybactwa Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego pismem znak:WRiR-I.7131.34.2016.MS z dnia 25 lipca 2016 r., udzielił odpowiedzi wskazując, że działka w części nie wchodzi w skład obwodu łowieckiego nr 135. W piśmie wskazano także, że niewchodząca w skład obwodu łowieckiego część działki, została wyłączona na podstawie art. 26 pkt 3 ustawy z dnia 13 października 1995 r.- Prawo łowieckie (Dz. U. z 2015 r., poz. 2168zezm.), zgodnie z którym - w skład obwodów łowieckich nie wchodzi m.in. tereny zajęte przez miejscowości niezaliczane do miast, w granicach obejmujących zabudowania mieszkalne i gospodarcze z podwórzami, placami i ulicami oraz drogami wewnątrz tych miejscowości. Dodatkowo do pisma Wydziału Rolnictwa i Rybactwa Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 25 lipca 2016 r. załączono - wygenerowaną w oparciu o dane zawarte w wektorowej bazie danych obwodów łowieckich, powierzchni leśnych i obszarów niewchodzących w skład obwodów łowieckich na terenie Województwa Zachodniopomorskiego - orientacyjną mapkę z oznaczeniem powierzchni działki niewchodzącej w skład obwodu łowieckiego.

W dniu 17 sierpnia 2016 r. do Wydziału Rolnictwa i Rybactwa Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego wpłynęło kolejne pismo Skarżącego z dnia 12 sierpnia 2016 r. W treści pisma zawarto pytanie o kompetencje do dokonywania zmian w klasyfikacji gruntów rolnych, prośbę o podanie nazwiska autora decyzji administracyjnej wyłączającej część działki z obwodu łowieckiego oraz prośbę o podanie podstawy prawnej decyzji administracyjnej, na podstawie której została – jak to autor pisma ujął – „odrolniona” część gruntów rolnych znajdujących się na działce. Swoje wątpliwości autor pisma oparł na porównaniu art. 26 pkt 3 ustawy - Prawo łowieckie z przepisem § 68 ust. 1 pkt 1 lit. e rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie

ewidencji gruntów i budynków (Dz. U z 2016 r., poz. 1034), w ramach którego wywiódł, że skoro określenie obszaru podlegającego wyłączeniu zawarte w art. 26 pkt 3 ustawy Prawo łowieckie nie znajduje się jednocześnie w katalogu zawierającym podział gruntów rolnych, o którym mowa w § 68 ust. 1 pkt 1 lit. e wyżej wymienionego rozporządzenia, wówczas rzeczony obszar podlegający wyłączeniu nie jest gruntem rolnym. W dniu 24 sierpnia 2016 r. Wydział Rolnictwa i Rybactwa Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego wystosował odpowiedź, w której wskazał na zgodność wyłączenia części nieruchomości należącej do Skarżącego z treścią art. 26 pkt 3 ustawy - Prawo łowieckie wskazując również, że fakt wyłączenia nieruchomości (lub jej części) z obwodu łowieckiego nie pociąga za sobą konsekwencji w postaci konieczności zmiany klasyfikacji gruntów. Ponadto, zwrócono uwagę, iż wobec faktu, że podział na obwody łowieckie nie został wprowadzony w formie decyzji administracyjnej lecz uchwały Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego, zatem nie jest możliwe wskazanie autora decyzji administracyjnej stanowiącej źródło przedmiotowego podziału.

W dniu 12 września 2016 r. wpłynęło kolejne pismo Skarżącego z dnia 9 września 2016 r., w którym autor ponownie toczył polemikę ze sformułowaniami zawartymi w piśmie WRiR z dnia 24 sierpnia 2016 r. w kontekście art. 26 ust. 3 ustawy Prawo łowieckie, powtarzając również uprzednio przez siebie wskazaną własną interpretację relacji pomiędzy tym przepisem a rozporządzeniem Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (Dz. U z 2016 r., poz. 1034) oraz wskazał na konieczności przeprowadzenia zmiany klasyfikacji gruntów w związku z wyłączeniem części należącej do niego nieruchomości z obwodu łowieckiego. Skarżący ponowił żądanie wskazania z imienia i nazwiska osoby, która - jego zdaniem - pozwoliła sobie na zmianę klasyfikacji należących do niego gruntów oraz wskazanie typu związanego z tym aktu prawnego. Skarżący również wniósł o sporządzenie i przekazanie mapy w skali 1:2000 interesującego go obszaru. W odpowiedzi z dnia 3 października 2016 r. Wydział Rolnictwa i Rybactwa Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego, podtrzymał wcześniejsze stanowisko wyrażone w uprzedniej korespondencji, natomiast w odniesieniu do wniosku o sporządzenie i przekazanie mapy w skali 1:2000 obszaru – wskazał na celowość kontaktu w tej sprawie z Wojewódzkim Ośrodkiem Dokumentacji.

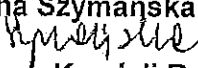
W dniu 24 października 2016 r. wpłynęła skarga Skarżącego na działalność Dyrektora Wydziału Rolnictwa i Rybactwa Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego w związku z dotychczasowym przebiegiem przedmiotowej sprawy, w której zarzucono uchylanie się Dyrektora WRiR od odpowiedzi na zadane uprzednio pytania. Przedmiotowa skarga została rozpatrzona w dniu 16 grudnia 2016 r. po przedłożeniu wyjaśnień przez Wydział Rolnictwa i Rybactwa Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego. W piśmie z dnia 16 grudnia 2016 r. szczegółowo zostały przedstawione uwarunkowania prawne wydania uchwały Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego dotyczącej podziału Województwa na obwody łowieckie, wraz z zasadami dokonywania wszelkich wyłączeń. Wskazano w szczególności aspekt celowościowy tworzenia obwodów, usankcjonowaną prawnie niezależność ich przebiegu od istniejącego podziału geodezyjnego. Podkreślono oraz wyjaśniono przyczyny braku wpływu dokonanego przez Sejmik Województwa podziału na treść ewidencji gruntów i budynków, jako nie powodujące zmiany klasyfikacji gleboznawczej gruntów w rozumieniu ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2016 r., poz. 1629 ze zm.), ani też nie powodujące wyłączenia gruntów rolnych z produkcji rolniczej w

rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 909 ze zm.). Wskazano również organy administracji publicznej właściwe w przedmiocie wyłączenia gruntów rolnych z produkcji. Wyjaśniono skarżącemu również przebieg procesu tworzenia przedmiotowej uchwały Sejmiku wraz z okolicznościami zastosowania art. 26 ust. 3 ustawy Prawo łowieckie w tym przypadku. Omówiono także zaznaczony przez Skarżącego w pismach z dnia 9 lipca 2016 r. oraz 9 września 2016 r. wątek ewentualnej odpowiedzialności za szkody wyrządzone przez zwierzynę łowną. Wskazano organy właściwe w sprawie. Odniesiono się również ponownie do kwestii sporządzenia i przekazania mapy w skali 1:2000 interesującego skarżącego obszaru.

W dniu 2 stycznia 2017 r. do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego wpłynęło pismo Skarżącego z dnia 30 grudnia 2016 r. stanowiące kolejną polemikę tym razem z treścią wyżej wskazanego pisma z dnia 16 grudnia 2016 r., która jednak okazała się nie wnosić nowych okoliczności, które miałyby wpływ na treść udzielonej wcześniej odpowiedzi. Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego w piśmie z dnia 2 lutego 2017 r. kierowanym do Skarżącego podtrzymał swoje stanowisko w przedmiotowej sprawie. Wskazany dodatkowo został organ administracji publicznej właściwy w przedmiocie prowadzenia ewidencji gruntów i budynków oraz przeprowadzenia postępowań w sprawie uzgadniania treści tej ewidencji.

Na posiedzeniu Komisji Rewizyjnej w dniu 20.03.2017 r. odczytano treść dwóch pytań zadanych przez Skarżonego w piśmie z dnia 30.12.2016 r. będących podstawą do złożenia jego skargi. Komisja Rewizyjna uznała, iż stanowią one jedynie osobistą polemikę Skarżącego z treścią wcześniej uzyskiwanych przez Skarżącego odpowiedzi.

Biorąc pod uwagę powyższe skargę Skarżącego na działania Wicemarszałka Województwa Zachodniopomorskiego na podstawie art. 229 pkt 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 23), należy uznać za bezzasadną

Halina Szymańska

Przewodnicząca Komisji Rewizyjnej
Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego

Pouczenie:

Zgodnie z treścią art. 239 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016r., poz. 23) w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez powiadamiania skarżącego